

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajcár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hírdetések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyiltírára vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: öt hasábol posztosor 5 kr. — Nagyobb és többzetű hirdetések jutányosan eszkozállítanak.

Dályeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyiltírá garmond sora 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Evnegyedre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz eszerve, — legeszelezerűbben póstauntalványnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekinetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s laptulajdonos.

Horváth Danó,
fel. szerk.

Halottak napján.

Tódul a sokaság, hullámszik a néptömeg, koszorúkkal karjaikon sietnek az emberek meglátogatni kedveseik hantjait.

Nem épít a rabszolgasereg égbe nyuló pyramist zsarnokának, nem rak sphynxet a szerető sziv elhunyt kedvesének; egy myrtusgalyat tűz csupán keresztjére: egy forró könyccsepp jobban fejezi ki fájalmát, mint ezer rabszolga halálnyögése.

Mily óriási átalakulás a nép meggyőződésében a mindenséghez számítva oly rövid idő alatt!

Két ezred évvel ezelőtt még bitófa volt az a jel, a mit most szent ihlettel hordunk kebleinken; két ezred évvel ezelőtt a megvetés tárgya volt a kereszt, melyen a gonosztevők szenvedtek el büntetésüket; ma nemtő,

melyre áhitattal tekintünk, vár, hová lelünk siet oltalmat találni az üldözés elől.

A dértől csillogó sirbantok intenek felénk: parányi az emberi lét!

Mikor imáinkat végeztünk a kedves sirján, s elmerengünk a lobogó lángtengeren, nem jut-e eszünkbe, ha majd mi is itt alant pihenünk, eljő-e hozzánk is valaki, lesz-e a mi hantunkon is koszorú? . . . Zizegve bölintgatnak a zuzmós akácágak, a kis kápolna esengetyűje imára cseng . . . eszmélünk s boldogan, megelégedetten távozunk a szeretett sirjától, legszentebb kötelességünknek tettünk eleget, a hála adóját róttuk le.

Mily magasztos az emberi szeretet nyilvánulása! A lobogó lángok közt, a hullámszó nép szivóber, a csillogó könyvekben, csak egy gondolat, csak egy érzelm sugárzik szét: a szeretet.

Eltűnt a pogánykor, szokásaival együtt, a szeretet tana kikelt bölcsőjéből, „hol sohasem cikázik az ég“ s eljött nyugatra, meghódította a vad vidékeket, „hol dörögve űz villám villámot;“ átrepült az ocean végtelenjén s mindenütt, hol ember él, áldást, boldogságot osztva jár.

A szirttetőn, hol előbb a holló-sereg kóválygott hulla után, szent zsoltosma zeng, az utasok baráti karok közű menekülnek a hideg s a fáradtság elől; a távol mesés hon vademberei között is áll oltár, melynek közelében tiltott a bűn; az újvilág sürgő sokasága között is cseng a harang, imára hi mindenhol, mindenütt, szent a hit, szent az érzelm, melyet a szeretet tana illetett.

Ma az egész világ gyászünnepe ul. Hány ezer és ezer hó ima száll az eget urához a megholtak nyugalmaért.

S kedveseink porai ez életben többé soha sem fogják viszonzni szeretetünket. Annál szebb, annál magasztosabb e nap hát, melyen a földi számitás, önzés ki van zárva. Szegény, gazdag, egy szivvel, lélekkel siet a holtak világába.

Menjünk mi is ki a temetőbe, látogassuk meg kedveseinket, imádkozzunk a szeretett sirjánál, a mindenható meghallja imánkat, a kegyelet, a szeretet elnyeri jutalmát: kedveseink poraira a béke s a nyugalom angyalai vigyáznak.

Nógrádmegye közgyűlése.

A törvényhatóság okt. hó 26-án közgyűlést tartott, melynek tárgyát képezte az 1886-ik évre szóló költségelölírányzat, s több elmaradt közzeégi számadás és költségelölírányzat felülvizsgálása.

A közgyűlésen a tisztviselőkön kívül következő bizottmányi tagok vettek részt: Madách Károly, Reményfy József, Hanzély László, Kövy Tivadar, Sróter Alfréd, Wladár Viktor, Simko Frigyes, Komjáthy Anselm, Farkas Ferencz, Kacsokovics Jenő, Kacsokovics Ferencz, Fáy Árpád, Pongrácz Tivadar, Plachy János, br. Butler Ervin és Veres Lajos urak.

Scitovszky János alispán úr a megjelentek szivélyes üdvözlése után a közgyűlést megnyitja, s előadja, hogy a törvényhatósági költség elölírányzat a törvényes 15 napon át ki volt téve, de ezen idő alatt arra semmi föle észrevétel be nem érkezett.

Az elölírányzat, mely a fedezet és szükséglet főösszegeiben az 1885-ik évi költségvetéssel teljesen megegyez, az állandó választmány indokolásával elfoglatott, s a nm. belügyi minisztériumhoz felterjesztetik.

Az elölírányzatot főbb tételeiben következőkben vonjuk össze:

I. Szükséglet. 1. A központi tisztviselők fizetése: 13,060 frt, 2. segéd és kezelő személyzet: 9100 frt, 3. járási tisztviselők: 22,890 frt, 4. szolgáló személyzet: 7369 frt 81 kr, 5. hivatalos helyiségek bérletére: 600

TÁRCZA.

A lét és a halál.

Álom, Álom, édes Álom,
Suhaj végig szempillámon
S ráterítve csoda-fátylad,
Népesítéd be éjszakámat.

Vessétek meg már az ágyat!
Árva szivem holtra bágyad.
Hadd ölöljen jó barátom,
A szelíd, a csöndes Álom.

A nap sája, édes, gondja
Pihenésem' elrabolja.
Álom, Álom, édes Álom,
Érkeztetd mindig áldom.

Te boríts be fátyoloddal,
Te hábita el mákonyoddal.
Szerelemről légyen álmom
S rólad, eltűnt ifjuságom.

Te csirégsz karjaidban,
Földj be lágyan holtomiglan.
Ama hosszú ama másik
Álomtalan éjszakáig.

Álom, Álom, édes Álom!
Szemem ime már lezárom.
Áldva legyen érzésem;
Éltem Álom, álmom élet.

Hericzky Gyula.

Halottak emlékezte.

Két birodalom keresi fel egymást e napon, egy egész hosszú esztendőnek e mindenkor legkomorabb

*) Mútató szerzőnek a „Magányból“ című verskötetéből, mely december elején fog megjelenni. Előfizetési pénzek vagy megrendelések 3 frtjával a szerző nevére, Kassára küldendők.
A szerk.

estején, midőn a szellemek végtelen birodalma, meg az emberek, — az élők e véges egyénei, találkát adnak egymásnak.

Két nagy tábor ez, melyben ép olyan egyenlő mindegyik, mint a milyen egyformává válik mindannyi, úgy hogy bizvást összefoglalhatom őket egy közös név alá: A Fent és Alant.

Van e szomorúbb találkozás mint midőn a föld fölöttiek, a földalattiak emléket őrlik?

Az élők kegyelme: a halottak ünnepnapja ez! Úgy tolong, úgy nyüzsg a nép, mint a hangya raj, némán csendben . . . mindenik legelőbb, oda, abhoz a kis hely felé, a hol van valakije, s aztán tovább a többi emberekkel, a halottak felett . . . oh és kinek nincs, ha csak egy egyszerű kis fakesztje is? bizony nagyon kevés az ki elmondhatja, nekem még nincs halottam.

A sarkert az, hol megszüntik minden jó kedv, elűnik minden mosoly, elhalgat a játékosapongó öröm, elropul minden tréfa, halkan lép mindenik, nehogy megzavarja az örök alvók nyugalma, — kinek szellemei, — míg a gondolatába mélyedt fő a kis halom por hanyó göröndjét nézi, — talán éppen fölöttük s meg lehet, hogy közöttünk lebegnek . . .

— Láttát-e már közöttünk valaki? kérdehetné hitetlen mosollyal a kötkedő. — De ki tudhatná közöttünk, hogy nem így van! egyszerű válasz lehetne rá. Ám ne kutassuk egyikét sem Nyugodjunk meg inkább abban, úgy a hogy van minden.

Minden jól van, úgy a hogy van. Mert így kell lennie.

Lehetetlen dolgokat — hasztalan iparkodik bárki is, — üres szavakkal lehetné, megfoghatóvá, elérhetővé nem varázsolhat azért soha. Viszont a mi üsmágában világos és egyszerű, ha bármily sültötnek, misztikusnak festik is, megértik azért mert tudja mindenik.

Kezdjük az élőknel. Az élet kezdete mindennek. Az álm csak félbeszakítása a végnek közűe jövőnknek a halálnak.

Megnyugvás a sorban, ez boldogít. Erős hit egy jövő reményben, ez vigasztal.

Maradjunk tehát előbb az élők között, kiket azonban — s ha jól megfigyeled, talán messze se kell kutatnod, hogy észrevedd: hányanak nincs már reménye s ez ölte meg hitét, vajjon és kérdem: lehet-e ez, ezután megelégedett ha sorában még csak megnyugvást sem talált?

Ezért oly kevés a boldog s oly aránytalanul ijesztő a boldogtalanok száma — kik között és ha mindig s mindenütt az alapokra vissza tvenve, ezt ha elemezed, világos lesz a tétel: mindenkor és a sajnos, de e nyomornak a gazdagsággal, kell versenyezni, míg: s ez a szomorú való, ma már odáig vagyunk hol az együgyűség az értelemmel mer küzdeni s a győző mindenba: ki szerencsés csillag alatt született. Erdem, erény csak szorony üres szavak, szóba sem jöhet.

Oh és hány van, a kit ez vitt a földről — a földbe.

Hogy meglelték-e ott aztán azt a nyugalmat, a mely az életben hozzájuk oly mostoha volt? ne kutassuk.

Ki tudná megmondani, hogy a halál boldoggá teszi-e a boldogtalanokat, a kik bírtak: hogy csalódjanak, s a kik hittek: mert szerettek és hogy még romélni is mertek: osztályrészük gunyos kacaj lett, ördögi vád gyanánt utatlan sültekbe csongva küzdelmük pályáján, mégis kitarással há ajdalommal is, de előre törve azon . . . s miért: hogy lebukjanak! Egyik hamarabb, mert a kevésből is megokolta. A másik talán később, mert már nagyon is sok volt neki, abból a kevésből a mi számára jutott.

Irgy kés lőkte le az egyikét: ellenségek neve-

frt. 6. irodai szükségletek: 6920 frt. 7. utiköltségek s napi díjak: 300 frt. 8. épületek fenntartási költségei: 1856 frt 19 kr. 9. vegyes kiadások s előre nem látható költségek: 900 frt. Összesen 72.996 frt.

II. Keszlet. 1. Vegyesek 200 frt. 2. megyei épületek hasznbére: 900 frt. 3. hivatalos értesítő díjai: 1096 frt. 4. Államkincstári javadalmozás: 70,800 frt. Összesen: 72,996 frt.

Közzététel vége 11 órakor.

A pénzügyi közigazgatási bíráskodás.

A pénzügyi bíráskodás terén a p. u. közigazgatási bíróság felállítása új epochát teremtett. A közönség ez új intézményben érdekeinek garanciáját keresi. És méltán, ha figyelembe vesszük, hogy ez a bíróság az adó- és illetékügyi törvények és szabályok sötétjét nem egy helyen világította be, hogy az általa felülbíralt határozatoknak az 1884. 43. §-át az 1885-ben pedig 56. §-át változtatta meg.

Mivel jogosultabb a bizalom az ifjú intézmény iránt, annál meglepőbb az, hogy a p. u. közigazgatási bíróságnak az 1884. év végén 4057 drbba 4972-re szaporodott fel.

Mindenek előtt teljes megnyugvással konstata-
juk, hogy azért sem mi, sem mások a p. u. közigazgatási bíróság ítélő bíráit jogosan felelősséggé nem tehetjük. A rendelkezésünkre bocsátott kimutatás szerint a p. u. közigazgatási bíróság ítélő bíráinak tevékenysége az 1884. évben fejenként 680, a folyó évben pedig az első felév alatt 518 drbra terjedt, tehát a folyó egész évben a tevékenység fejenként 1036 drbra tehető. Ez elég, sőt sok. A m. királyi Curia ítélő bírái az 1884-ik évben 20,407 drbot intéztek el, melyből egy bíróra 329 esik.

A hátrálék szaporodása okozati összefüggésben van a beérkezett ügyek szaporodásával. Az elmúlt évben a három évre történt adókievítés idejében, a bíróság összes befolyása 8174 ügydarabra ment, s a folyó év első felében midőn az adókievítés csakis az időközben nyílt üdletre szorítkozik, a beérkezett ügydarabok száma már 5584-re szökött fel, s tekintve hogy az ügybefolyás az év második felében rendszert nyújt, az év végén bizonyosan előli a 12,000-et.

Kétségtelen, hogy a meglevő 9 bíró, kik közül egy tanácselölki teendőket végez, a munkaanyagot alaposan feldolgozni képtelen. S ma ott állunk, (ám-
bár a folyó évben a személyzet 3 bíróval szaporított), az év végén az ügyhátrálék, tekintettel arra is, hogy a bírákat megillető törvényes szabaddidő csaknem egészen a második felévre esik, bizonyára tetézni fogja a 7000-et.

Ez sem a kincstár, sem az adózó polgárok érdekében nem tűrhető. Segíteni kell tehát a dolgon. De hogy? Sokan ezt nem képzelik másként mint újabb bírói állomások rendszeresítése által.

Ez kétségtelenül a legkönnyebb megoldási mód, de pénzügyi szempontból felette aggályos, mert bova-
jutunk, ha minden újabb szervezés napról napra növe-

kedő költségekkel terheli Állambiztartásunkat? Épen ezért nem tartjuk feleslegesnek a segítségnek más módjaitól utána is tekinteni.

A tiszta logika eleméhez tartozik, hogy ha a p. u. közigazgatási bírósághoz befolyó ügyek számát lehetne csökkenteni, a hátrálék is magától eltűnnék. Mi erre tudnánk módot találni, mert körülbelül ismerjük azokat az okokat, melyekre az ügydarabok számszerű növekedése visszavezethető.

Ilyen ok a pénzügyi bíráskodásnak alacsony fokozatú szervezetalansága. Ilyen ok az, hogy a p. u. közigazgatási bírósághoz minden lényegtelen (bagatelle) ügy feltrébe.

A p. u. közigazgatási bíróság hátráz az adófel-
számlázási bizottságok, a közigazgatási bizottságok s a p. u. igazgatóságok végzései felett. Az adófel-
számlázási bizottságok ellen nem tesszük kifogást, mert azokra a polgárok érdekeinek garanciája szempontjából a jelenleg divó kormányzat keretében, szükség van s más műszervek által bajosan helyettesíthetők. A közigazgatási bizottságok bíráskodási jogát azonban már célszerűnek szempontjából felette kétesnek tartom, mert a pénzügyi bíráskodás egészen specziális szakképzettséget feltételez, a mivel a közigazgatási bizottság teljesen ki van szolgáltatva az adófelügyelőnek, ki kötelességszerűen minden oly határozatot megfelelőbb, mely (nagy ritkán) nem a szája íze szerint készült. A mi végre a p. u. igazgatóságok bíráskodási jogát illeti, ez-ellen semmi kifogásunk nincs, de felette sok kifogásunk van a pénzügyigazgatóságok által gyakorolt bíráskodási módok ellen.

A pénzügyigazgatóságok munkaanyagának legu-
gyobb részét az illetékek képezik. Van igazgatóság, hol csaknem az egész személyzet az illetékek ügyosztályában dolgozik: ért vagy nem az illetéktügyekhez, legyen az titkár, fogalmazó vagy pláne fogalmazó-
gyakornok? Az ily ügyosztályokban aztán a munka teljesen gyárilag készül. Az a legderékabb ember, a ki legtöbbet felgyárt. A felülvizsgálattal legtöbb esetben senki sincs megbízva, s az illetéktügyekben dolgozó titkárok, fogalmazók és fogalmazó-gyakornokok munkája minden felülvizsgálat nélkül jut a pénzügyigazgatóságokhoz vagy helyetteséhez kinek más dolga is lévén, boldognak érzi magát, ha pár óra alatt 200—300 darabra ráírja, hogy „kiadható.” Ily eljárás mellett nem csoda, ha a pénzügyigazgatóságnak majd minden végzése felelősség alá kerül. Mi szentül meg vagyunk győződve, hogy a pénzügyigazgatóságoknál az illetéktügyosztály élére (mely nagyobb igazgatóságoknál bélyeg és illetéktügyosztályra osztható fel) egy szakértő titkárt helyeznek, ha az ez által felülvizsgált darabok kiadásával egy szakértő pénzügyi tanácsost bíznak meg, ha a pénzügyigazgatóságok számára, az általuk gyakorolt bíráskodásra nézve, eljárási szabályt (mert még ez sincs) dolgoznak ki: a felelősségek száma felére olvad le.

Ekkor lehetne aztán minden aggály nélkül gondolkodni ama másik ok felett, melyet felhoztunk, hogy érdemes-e minden bagatelle ügyet a p. u. közigazgatási bíróság fóruma elé emlesteni, s nem volna-e oko-

sabb a felelősségek korlátozása által a p. u. közig-
bíróság munkaanyaga és munkaereje közt az egyen-
súlyt helyreállítani.

M. K.

Vasut ügy.

Vasutunk kissé megfeszült. A fejlődést azon sajnos körülmény gátolja, hogy a kibocsátott újabb kö-
telező nyilatkozatok legnagyobb része még most sem folyt be. Hátráltatja továbbá az ügyet az is, hogy a Zichy senioralis uradalom még nem határozta el magát arra, hogy a már felajánlott 60,000 frtot az esetleges újabb vonalra is alájírja-e.

Assan két éve vajudik az ügy, és alig észlelünk valami eredményt. Minden a közönség közönyösségén mulik. Az intező körök, az alispán minden lehető dolgot elkövetnének a vasut létesítése érdekében; de alá-
írások nélkül mozdulni nem lehet. Tehát lassuk a süti galambot szép csendben tovább is.

Másutt, ha vasutról van szó valóságos vasut láz fogja el az embereket. Másképp buzdulnak pl. a lévai polgárok is, mint mi. Ott okt. 22-én nemzeti színi nagy falragaszokkal lett elárasztva a város, s a falragaszok következő felhívást tartalmaztak:

*Polgárok! A vasut Léva-ra jön; de egy évi adón-
kal fel kell ajánlani. Tegyetek ezt önkéntesen, mint sza-
bad polgárokhoz illik. A ki vonakodik, azt kényszeríteni fogjuk, és mint árulókat megbüntetjük, hogy utálattal és átokkal forduljon el tőle minden tisztességes lélek! —
„Több polgár.”*

Léva is látott már 20 év előtt vasuti mérnök-
falai között, de az óhajtott mozdonyfuttya 20 év alatt mindenkor elkerülte. Most azonban — úgy látszik óha-
junk megvalósul — megvalósul pedig azért, mert a nyitramegyeiek erősen sürgették a Terenne—góndi vonalat, mely az osztrák állam vasutnak nincs inyére. hogy a felpaprikázott kedélyeket csak-
közébe vezető vonalak kiépítésével akarja megnyugtadni.

Ilyen szakutczába vezető szárnyvasut lenne a Csatta—lévai vonal melynek kiépítését még a múlt évben képtelenségnek mondták, ma pedig már annyira nem az, hogy okt. hó 17-én Majláth István barsi főis-
pán meghívására Léva-n népes gyűlést tartatott és a vonalnak az osztrák államvasut által történendő kiépí-
tése elhatározatott, sőt miután Léva városa 25000 frt, Leidenfrost testvérek 25000 frt s mások is nagyobb összegekkel hozzá járultak, a szerződést nevezett tár-
sulat majdnem meg is kötötték, mely szerint a vonal 1887-ben a közforgalomnak átadandó lenne.

Barsmegye okt. 26-án tartott közgyűlése Léva
érdekeiben az anyagi és erkölcsi támogatást elhatározta.
Igy buzdulnak máshol! Ébredjünk mi is!

Tanügy

Seitovszky János alispán ur okt. 26-án tanügyi
enquet-et tartott, melyen jelen voltak Komjáthy Anselm
kir. tanfelügyelő ur a jár si főszolgabírók közül Szere-
mény Gábor, Plachy József, Veres János és Balás Fe-

zik az emberek, pedig szemében a legjobb barátja volt: — a másik önkézzével ölte meg önmagát s bolondnak mondta a világ, s a harmadik? Ah! Ez élve maradt — mily szerencse, ugy-e?! — hiszen bol-
tan jár az élők között. Szegény! ennek a sorsa a leg-
iszonyabb: nem tud meghalni.

S miért? kérdi ismét közönyösen a világ, de ugyan miért is? Eh, jobb ha nem válaszolunk reá,
elég ha látod mily rideg, mily szánszandó az ily ember,
mily hideg a gondolata, a lelke, megölve benne mind
a mi jó volt, a mi szép, nemes, oh és a szíve? ha
tudna dobogni még egyszer valakiért... ha volna
szíve! hiszen nem tréfának vesszük-e, ha még őszinte
érzelem él valahol, melyet aztán vig tréfából, játé-
si örmmel, — mint naiv kis gyermek, a játékbábját —
de talán mégsem oly öntudatlanul! — Am kaczagva
összetörök, eldobják s új szórakozást találva csakha-
mar nevetve feledik... nevét kérditek? Akárhány
jár naponta köztetek! Neve nincs: élőhalott.

Vajjon többet ér-e aztán az ilyen élet a nem lét-
nél? Bizony ha kopogtatnánk a néma hantokon, ta-
lán nem akadna egy sem, ki felcserélné véle örök
nyugalomát.

Ezért mondják s csak ilyenekre mondhatják, hogy
a halál: a megszabadulás pillanata.

Mégis mért van az, hogy minden ember — hi-
szen gyarlók vagyunk mindannyian — de kezdve a
legjamborabb hívtól, le a legvadabb és a már szá-
nandó hitetlenig, — a mint tudjuk hogy eljő, el kell
jönnie, az időnek: mert születünk, midőn megszü-
nik majd ráuk nézve minden, mégsem igen szerettünk vagy
igazabban szólva nem igen akarunk gondolni a porz-
ra, ha majd nem létünk megvalósuland.

Egyik talán botorságnak tartja, azon idő fölött

szomorkodni, melyben már nem leszünk, bölcselileg
igy okoskodván: mikép ez ép oly képtelenség volna
„mintha azon idő fölött buslakodnánk, melyben még
nem léteztünk.”

Mig a második így felel. „A lélek bennem vala-
miből lett, azért nem lesz szummivé, mert valamiből ered.”

S ha most összekötjük ezt egy harmadik állítás-
sal, hogy t. i. „az álom és halál között nincs gyöke-
res különbség, s az egyik ép oly kevésbé veszélyez-
teti a létet, mint a másik” — a kérdés mégis fenma-
rad: hogy lehet, az, hogy oly nagyon kevés az, ki ko-
molyan megfontolva e gondolatot nem borzad meg e
szótól: halál, — s viszont oly sok, ki előtt oly ke-
ves az élet, elannyira, hogy a temetőt még messziről
is félve kerülti.

Pedig mennél távolabb és távolabb fut tőle ta-
lán annál közelebb ér hozzá.

Elértünk tehát elmélkedésünk tulajdonképi tár-
gyához, melyről és a melynek emlékéit oly kegyelettel
ünnepli egy egész világ — hogy egy kevésbé gondol
koshatunk is róla.

Csak egy példát hozok fel. Nem is megyek mess-
ze, kőn a temetőben maradok... a hol egy sötét
elhagyott helyről, melyet már halomnak sem igen
nevezhetek — hiszen év év után egyenesre taposnak
már azt az emberek, s nézem a pompát a fényt s a
tolongó tömeget... Egy év előtt ugyancsak e helyen
álltam, s mint ma: figyeltem; olykor többet tanulhat
itt az ember mint a színházban: némelyik oly szöpen
játézza jelenetét, hogy ha nem ismernéd, még tragikue-
nak tartanád szívdűben a komikust.

Látható ott azután még mélabús szerelmeket,
is, nyomokban mély részvét s oly őszinte ragaszkodás
mint a mennyire mérlegelt és „értékes” szerelmük
tárgya.

Többet vehet ez itt olykor észre, mint az intrikus
a couliassák mögött.

Egy évvel ezelőtt is sötét volt e hely ma is az
maradt.

Szegény halott! Boldog halott, neked már iga-
zán senki sincs. Egy év előtt még legalább korhadt
fakereztet állt — bár róla a nevet már akkor rég
letörölték az idő — s ma: ez sincs már már meg; a
porhanyó fát: kereztetted, sírod fölött játszó kis gyer-
mekek eltördelték játék gyanánt. S ha még keresne
is valaki, nem találhat meg immár seha többé, téged
már nem sirathat meg senki többé! Eltűntél örökre!

Vajjon megszűntél-e te örökre? — Oh mily könny-
nyen ejtik ki e szót: örökre! szerelők — örökké
gyűlöltek. Hány szerelmes mondja egymásnak el, s
hány hazudja naponta egymásnak viszont! De nem
csoda mikor oly könnyű leírni azt, alig áll pár betű-
ből s mégis mily megfoghatatlan, mily végtelen tit-
kot rejt magában. Titkot, melynek értelme oly fene-
ges, oly szent, oly mély, oly isteni, hogy merész böl-
csészek okoskodásai olybá törpülnek, mint a porze-
mek szélvihár ellenében, melyet tehetetlenül szöpr-
s a gondolkodó véges lény könnyező szemében a természet
végtelen hatalma!

Schoppenhauer mondja: A mint a világ eltűnik
az éj heáltakor, de létezői egy pillanatra sem szűnik
meg; — ép úgy mulik el látszólag a halál által em-
ber és állat, s ép oly háborítatlanul marad fön azért
igaz lényegük, s ez az időbeli halhatatlanság.

A fa levele mely ősszel elhervad a leese főlben
eluntatát siratja, s nem vigasztalódik a friss zöld re-
ményével, mely tavasszal a fát újra fogja felvirítani
— hasonlít a halála fölött kétségbeesőhöz, a ki fel-
attól a gondolatától, hogy míg mások még lesznek, ő

rencia. Az enquet tárgya volt megbeszélés és megállapítása annak, hogy az országos tanügyi törzskönyvből szükséges adatok Nógrádmegyében miként gyűjtessenek egybe? Az országos tanügyi törzskönyv az adatokat három irányban fogja magában foglalni, u. m. a tanítók, az iskolák és a tanulók viszonyaira vonatkozó adatokat. Az enquet az alispán által megnyitván, az alispán hangsúlyozta azt, hogy ily törzskönyv nélkül helyes tanügyi politikát kifejezni nem lehet; miért is felkéri a szolgabírákat, hogy a megyei adatok összegyűjtésére közreműködésüket ajánlják föl.

Miután az összes adatgyűjtés nagyobb munkát és hosszabb időt igényel, egyelőre abban történt megállapodás, hogy elsősorban csak a tanítók fognak összeírni, és pedig a megyében működő összes tanítókra nézve következő adatok gyűjtendők be: a tanító neve, működési helye, születési bizonylata, családi értesítője, képezési bizonyítványa, tanítói oklevele, szolgálati bizonyítványa. Ezen adatok legkésőbb decz. hó végeig beszolgáltatandók lesznek.

Iparügy.

A b. gyarmati általános ipartestület előjárósága folyó évi október hó 25-én rendes ülést tartott. Tárgyai: 1. f. év szeptember havi ülések jegyzőkönyveinek hitelesítése. 2. Gelléri Mór által szerkesztett „Iparos naptár”-rai előfizetések gyűjtése, minek eszközölésével Molnár János előjáró megbízott. 3. A b. gyarmati szolgabírói hivatal által a testülethez intézett felhívás folytán „az erdélyi közművelődési egyesület” részére adományok gyűjtése, minek eszközölésével Makkai Sándor h. elnök és Molnár János előjáró megbízott. 4. Ifj. Schultze Lajos iparhatósági biztos lemondása, mire nézve határozatott: hogy a b. gyarmati általános ipartestület előjárósága az 1. sz. foku iparhatóságot, ezen tiszttség haladéka nélküli betöltésére kéri fel. s minthogy a bizalom Papp László előjáró személyében összpontosul, ezen tisztégre az 1. sz. foku iparhatóságnál ajánlottassék. 5. Czulyag Gáspár özvegyének segélyezése; tekintettel szánandó helyzetére, a befizetett belépénidő visszafizetése mellett, 10 frt pénzsegélyben részesítették. 6. Meleg Imre bábszülő pénzeze, hogy a vidéki országos vásárok alkalmával, a többi b. gyarmati bábszülőtől elkülönítve, részére hely jeleltetik, kéri közértesítést annak, hogy ő is a többi gyarmatiakkal együtt helyet nyerjen; határozatott, hogy a vidéki vásárok illetékes iparhatósága ezen panasz orvoslása iránt felkérteik.

Politika. Két nagy fontosságú hírt hozott a napokban az ellenzéki sajtó. Egyik nagy fontosságú hír az volt, hogy Tisza Kálmán elhagyta a szerecsőt, mert egy bécsi lap (mely a magyar kormányt nem valami nagy barátja) azt írta, hogy a Tisza kormány nem képes az állam pénzügyeit rendezni. Másik nagy fontosságú híre pedig ugyanazon bécsi lap nyomán az volt, hogy a szerbek bevonultak Bulgáriába. Amde ez a második hír oly természetű volt, mit rögtön megczófoltak, s még az napi esti számok kijelentették, hogy a szerbeknek Bulgáriába való bevonulásáról közölt hír „hazugság” volt.

már többé nem lesz — és panaszosan felkiált. Nem én vagyok az többé! Hisz azok egészen más levelek!

Oh együgyű levél! Hova igyekezel? honnan kerüljenek elő mások? Hol semmi helyeuk távolgólóbból rettegés?

Ismerd meg csak tennen lényedet, azt melyet a létel szomja oltott, — ismerd föl a fának belső, titkos erejében mely a levelek megannyi nemzedékén keresztül egy és ugyanaz lévén, érintetlenül marad, levestől és vezéstől egyaránt!

És ezek után talán nem lesz merész a tagadás, ha ki egy képző kétéltűnek s nem igen meri elhinni annak a régi görögölcsnek eszavait, ki azt állította: Halála előtt az ember semmi és halála után is semmi. Mert lehetetlen, hogy így legyen az, hiszen a halál csak az agyvelőt, az értelem működését, meg a vérkeringését, a szívverelmét szünteti meg — és csak a fizikai testet élettelő élet lámpájának olaja alszik el, de nem örökre: mert a „szellemi élet olva” ki nem éghet soha!

Legideillőbbnek tartom elmélkedésemet zárni be a legnagyobb gondolkodónak, Hamletnek a mely értelmű, gyönyörű sorával:

„Meghalni, — elszunyadni — és aludni
Talán álmodni: és a bökkenő.
Mert, hogy mi álmok jönnek a halálban
Ha majd leráznak mind a földi bajt,
Ez visszaszövedt. E meggondolás az
Mi a nyomort oly hosszasan élteti:
Mert ki viselné a kor gúnycsapását
Zsarnok bosszúját, a gögös ember dőlését
... Szerelme kínját:
Ha nyugtalomba koldúhatná magát
Egy puszta tőrrel? ...

Hanem bezzeg a másik hírt, amit éppen ugy megvezérezik most mint az első. Ezt nem czófolták meg, mert az a felőket nem szokták megczófolni. Emlekezhetik azonban az ellenzék, hogy ezen, már legálabb is századszor költött hírt, a tények már ugyanannyiszor megczófolták. Hiszen ez az ellenzéknek már valóságos mestersége. Ahányiszor valami „alarmot” akar csinálni, Tiszát mindannyiszor elhagyatja a szerecsővel. A hányiszor meg Apponyi az országot nyakába vette, s a hányiszor a mérsékelt ellenzék szerkesztéséhez fogott, (s vajjon hányiszor?) Tiszát mindannyiszor elhagyta a szerecső. Az ellenzék annyira neki szokott buzdulni minden ily alkalomkor, hogy se lát, se hall mást, csak saját képzelődését, és saját hangját. Pár hét múlva aztán visszatér rendes vérkeringése, akkor rendszeren ki is van állva, mint aki soha nem lúgolt, és kortéskedett. Ilyenkor bágyadt és rokkant, amíg ki nem heveri magát újra.

Az Apponyi és Szilágyi országjárása, a bécikai és torontáli szereplések, a gazdakongresszuson felhangzott éljenek, amint látszik ismét kivették sodrából, ismét álmodik rózsás álmokat, már-már látja a mint a mérsékelt ellenzék tengere nő, melybe a szabadelvű párt beleful; amint Tisza alkonyodik és Apponyi hajnalodik. — De oh átkos sors! Egy csattanás! és a valóság megfordítja az álmoképet!

Irodalom.

Kel. E címmel egy költő szépségeiben gazdag szívet közöl az „Ország-Világ” legújabb (okt. 17.) száma Kaas Ivor báró a legkitűnőbb magyar publicistája tollából. Ezt követik: „A kölönöz”, P. Szatmáry Károly elbeszélése: „Időszakok”, költemény Lauka Gusztávtól, „A magyar színpad 114-ik évfordulójára”, Molnár Györgytől a kitűnő tragikusztól; „A hét mennyei szent sarak”, humoreszk Gabányi Árpádtól; „Lányzóktetés”, ballada Seress Imrértől a „Hári János”-ról, szerzőjétől; „A versenyterem”, Penyő Sándortól („Buzgó”-ra); „A kollektor”, széki regény Benedek Elektől, „A bétől” Székely Huszártól. A képek közt figyelemre méltók a szófai képek, melyeket Tóth Béla a helyszínen készített az „Ország-Világ”-ról. E képekben találjuk Vilmos porosz herceg arcképét, továbbá Beliczay Gyula a jubileum zenevezető arcképét életrajzzal id. Ábrányi Kornéltól stb. A gazdag és változatos rovatok: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, a kiállításról, könyvpiac, nők világa, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtélyek. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: január-decemberre 10 forint, január-juniusra 5 frt, július-szeptemberre 2 frt 50 kr., június-decemberre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: Egész évre 28 frt, fél évre 14 frt, negyed évre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas Irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, Kecskeméti-utca 5-ik szám. — Továbbá megjelent a „Olvasó kör” szépirodalmi képes regény-folyóirat 10 füzet Párizs vérdraja történelmi regény címmel a folyó iratot annyiból inkább ajánljuk olvasó közönségük pártfogásába mert mindig a legújabb és legjobb írások dolgozatát hozza. E havonként kétszer, mindig 6-7 ívca megjelenő folyó iratra előfizethetnek Budapest, Fülöp Györgynél Stáció-utca 31. sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 forint.

A „Magyar Házasszonyok Naptára” 1886. évre már megjelent és beküldetett szerkesztőségünknek. Az az általános elismerés, melyről a naptár tavaly, első megjelenése alkalmával tállkozott, és az a fényes, a magyar irodalomban ugyasólván páratlan siker melyet mindenfelé aratott, csak arra buzdította a „Magyar Házasszony” szerkesztőségét, hogy naptárját, melyhez e nemből hasonló az egész világirodalomban nem létezik, minél tökéletesebbé tegye. A „Magyar Házasszonyok Naptárának” sehol sem szabad hiányozni ott (s a tavaly elért siker után bizonyos, hogy nem is fog hiányozni), hol a háztartás a takarékoság elvei szerint vezeték. A „Magyar Házasszonyok Naptára” nemcsak gondos vezető és tanácsadó a háztartás minden ágában, hanem számos szépirodalmi költeményével kellemes szórakozást is fog nyújtani. E díszes kiállítás 232. oldal terjedelmű naptár. Előfizetési ára félre 1 frt. Díszkötésben 2 frt. Vidékre bérmentes ajánlott küldésért 20 krral több. Megrendelhető (legkésőbbben postautalvánnyal) a „Magyar Házasszony” kiadóhivatalában, Budapest nagy korona-utca 19. — Ajánljuk t. előfizetőink pártfogásába.

Hírek.

Hymen. Sramkó Mihály aszodi gymnasiumi tanár okt. hó 26-án vezette oltárhoz Stúr Mariaka kisleányt, Stúr Károly pribeli ur. lelkész kedves és szép leányát.

Kinevezés. Pethes Béla, a b. gyarmati kir. törvényezők egyik aljegyzője a beszercezbányai kir. törvényezőkhez nevezetett ki jegyzőnek. A novemberi honvédségi kinevezések minket is érdekelnek, a mennyiben Radakovics Károly az itteni honvédszázadosj egyik tiszthelyettese, hadnagygyá léptetett elő.

A megyei közgyűlés után okt. 26-án Scitovszky János alispán ur ebédre hívta meg a jelenvolt bizottsági tagokat és megyei tisztviselőket. Az ebédet részt vett Friderczky Lajos ur, a kir. törvényezők kitűnő elnöke. Ez alkalommal nemis obligát, de szívből származó pohárköszöntést mondott Pajor István kir. tanácsos az alispánra, elöttvén őt mint nemcsak elsőrendű alispánt, mint a humanus ügyek mindig kész támogatóját s a magyar irodalom lelkes barátját és pártfogóját.

Kiállítás zárónapja. A budapesti országos kiállításnak s. é. november hó 4-én délelőtt 11 órakor végbe menő ünnepélyes berekesztése alkalmából a m. kir. Államvasutak összes állomásain. Kivéve a zánkány bányászati vonal és az arad-tomeavári vasut állomásait az 5000 al mérsékelt kiállítási menetűti jegyek sora és belépti jegyek nélkül, az ezen jegyekre nézve fen

álló egyéb határozmányok egészben tartása mellett s. é. október 31-től kezdve november hó 4-én déli 12 óráig fognak kiadatni.

A miniszterelnök jubiliumához. A Tisza Kálmán miniszterelnök jubiliumának ünnepélyt rendező bizottság b. Vay Miklóst kérte fel, hogy az ünnepély alkalmával (nov. 29-én) Tisza miniszterelnöknek az üdvözlő szónoklatot tartsa. B. Vay Miklós, ki írást a magyar közéletben már több mint fél század óta általános a közéleti tényezők tisztelete s ki ma, mint a magyar parlamentarizmus élet nesztere s a szabadelvű eszmének legbuzgóbb harczosa áll azon eszmék támogatói közt a legelső helyek egyikén, melyek szolgálatának szentelte egész életét, Vízolyi Gusztávhoz intézett levélben kijelenté, hogy a beszéd megtartására készséggel vállalkozik.

A honti ellenzék által Hontmegye egyes tisztviselői ellen emelt bűnvádi panasz tárgyában az ipoly-sági kir. törvényszék által hozott ítéletet a kir. tábla feloldotta, s utasította a törvényszéket, hogy ügyési vád hiánya esetén is, a magánpanaszlók panaszja alapján érdemlegesen intézkedjék.

A Szondi emlék ünnepélyről azt lehet megjegyezni, hogy kissé tapintatlanul lett rendezve, amennyiben még a szomszédmegyék sem lettek meghívva az ünnepélyhez, melynek pedig országosnak kellett volna lennie. A Szondi album nagy keletnek örvend; már a 2-ik kiadásra is tömeges aláírások történtek.

A rótsági járásbírószék személyezte a legközelebbi kinevezésekkel immár ki van igazítva. Eszerint járásbíró: Jakobovics József, albíró: Szilassy Kálmán, telekkönyvezető: Cséfalvay István, irnok: Perkinok Imre, végrehajtó: Gráber Károly.

Gyászhir. Ucszerényi János urat, a primási uradalom dejtári köztisztviselőben álló pénztárosát, súlyos csapás érte, október 25-én vesztvén el Károly nevű egyetlen fiát, a losonczyi állami főgym. IV. oszt. tanulóját, viruló 15 ik évében. A temetésre, mely Dejtáron 27-én nagy dísz és közrészvét mellett ment véghez, a bánatos apának balassa gyarmati ismerősei közül is számosan megjelentek. Ez általános részvét s az ég enyhítése a derék hazafi fájdalmát, kinek gyermeke egy jobb hazába költözött!

3333-ik órság. A b. gyarmati önk. tűzoltó egyesület 3333 ik órára okt. hó 28-án tartatott meg. Az első órság volt 9 év és 33 nap előtt 1876-ban. Azóta az egyesületnek 3 főparancsnoka volt, névszerint: Kövy Tivadar az egyesület alapítója, Manócsy Alajos és Hanzsely Márton; két alparancsnoka: Baintner Ottó és Ifj. Sulcz Lajos. A b. gyarmati önk. tűzoltó egyesület rend fegyelem és felszerelés tekintetében az elsőrendű (mint) egyesületekhez tartozik.

Tűz. Patvarczon okt. 29-én este felé ismét tűz volt. Ezen községben igen gyakori a tűzeset. Most 3 ház hamvadt össze. A tűz vigyázatlanságból eredt. Ugyanis egy béres asszony kenderit szárított a kemenczében. A kender nemcsak megszáradt, de meg is gyulladt. Az illető béresházban az összes holmik dőzsre égtek. Tűzoltóink szép számban rohantak ki a helyszínre, s ott a tüzet lokalizálva, utolsó szikráig eloltották.

Hány zsidó van a világon? A Marselleben megjelenő földrajzi füzetek utolsó száma statisztikailag mutatta ki, hogy hány zsidó van a világon jelenleg. E kimutatás szerint van zsidó összesen: 6.377.622 és pedig Európában: 5.407.602, Ázsiában: 245.000, Afrikában: 414.000, Amerikában: 300.000 és Océániában 12.000. Az európai államok közül zsidó találunk Németországban: 561.812, Angolhonban: 60.000, az Osztrák Magyar birodalomban: 1.642.708, Belgiumban: 3.000, Dániában: 3.946, Spanyolországban: 1.900, Franciaországban: 70.000, Görögországban: 2.652, Svájcban: 7.373, Hollandiában: 81.694, Olaszországban: 36.289, Luxemburgban: 800, Portugáliában: 200, Romániában: 260.000, Oroszországban: 2.552.145, Szerbiában: 3.495, Svéd és Norvégországban: 3.000, európai Törökországban: 15.000, Indiában és Kinában: 29.000, Afrikában: Algírban: 35.000, Marokkóban: 100.000, Egyiptomban: 8.000.

Losonczy rövid hírek. Losonczon, mint hírlik, mozgalom indult meg aziránt, hogy Losoncz Tugár, Losoncz városával egyesítsék. — A tautestület losonczyi köre okt. hó 29-én tartá közgyűlését. — A losonczyi dal egyesület fennállása 25 ik évfordulójának ünnepélyeit nov. 20-án és 21-én fogja tartani. — A losonczyi kaszinó az erdélyrészi közművelődési társulat javára 100 frtot szavazott meg, mely ténnyel a társulat alapító tagjává lón. A 100 frtot 5 év alatt 5 részletben fizeti ki. (Ezt megtehetné a balassa gyarmati kaszinó is. Szerk.)

Fogak című hirdetésünkre hívjuk fel olvasó közönségünk figyelmét, s nem ajánlhatjuk eléggé eszmében annyira jártas műfogász ügyességét. Annyit mondhatunk, hogy akik fogfájásban szenvednek, nincsenek arra kényszerítve, hogy a sok költséggel járó fővárosba keressenek orvoslást, hanem keresnek fel

Molnár János született, a meglesznek véle úgy elégedve, mintha Budapest fővárosát járták volna össze fájdalom megcsúsztatása végett.

A francia akadémia két nagy felfedezéssel gazdagította a tudomány világát. Az egyik Marcel Despres érdeme, ki hosszas buvárlat után felfedezte, hogy az erő villámosság által átvibet. Ezen fizikai felfedezés egész reformokat fog véghez vinni az ipar ágánál. Így pl. Salgótarján és Oravicza kőszénbányákkal bír, melyek a főváros gyárait szénvel látják el. A főváros erő telepei tehát Salgótarjánban vagy Oravicza felállíthatók, peati gépek pedig Salgótarjánban vagy Oravicza fognak mozgásba hozni, s így nem lesz szükség arra, hogy a kőszén nagy költséggel B. Pestre szállítsanak. Mi is a csabrági vízcsepeket felhasználhatjuk majd, vagy pedig esetleg Mescha András úr kúrtói kőszén bányáját. A másik felfedezés Pasteur-é, a nagy hírt francia gyógyszerész, ki felfedezte a veszélyes elleni gyógymódot és sikeres kísérleteket is tett ezzel. Pasteur fokozatos beoltás által — egyik nyulról a másikra egész 60 nyulig, veszélyes mérget nyert. Az így beoltott állatok husából néhány centiméternyi hosszúságú darabot megzárít; minél tovább tart a szárítás, annál gyengébb a mérge. A beoltások emberekre a szárítás által leggyengébbé vált mérgeggel történik először, azután fokozatosan erősebb és erősebb méregekkel. De szükséges, hogy végre a legrövidebb idő alatt ható mérge használtsanak, még mielőtt a veszélyesség kitörne.

Hantok alatt.

(1885. nov. 1.)

... Kibáló természet... hulló, elárgult falevelek... Dombtetőn temető, töredezett, moh fedte kezekkel, apró sírhalmokkal, s alattuk nyugvó, békés emberek!

Mind mind régi dolgok s mégis újak! Szomorú képek, melyek a napon felelevenülnek minden ember lelkében!

Mert hát kinek ne volna azok között a békés lakók közt legalább is „egyje”, kit, ha lehetne, tíz körmével ássa fel onnan, honnan nincs többé visszatérés?

Van bizony mindenkinek!

Ki ne mondhatná el jókaival: van egy hant, mely ide költ?

Any a gyermek, gyermek a szülő, testvér a testvér, barát a jó barát s szerető a kedves sirján zokog. Mind vissza szeretné követelni attól a kis kecskeny gődörtől a magát!

Pedig hát azé az, kinek a kebelén most nyugszik, annak volt az szánva!

Frissen bantolt sirra dől egy halvány férfi.

Menyasszonya pihen ott!

Ó nem sir, nem zokog. Merőven bámul a nagy semmiségbe, szeméi könnytelenek s fájdalma mégis menyével mélyebb, menyével fájóbb azénál, a ki könnyezni, zokogni tud!

Ó nem hozott koszorút, nem gyújt apró kis gyertyákat!

Minek?

Nem tud ő most sem mire gondolni, semmit tenni! Emberi lény lélek nélkül, kinek nincs többé akarata, nincsenek többé vágyai!

Ez a világ oly üres, mintha egyedül csak ő bolyongna benne s az a másik, régi kedves világ oda volna temetve, az alá a kis hant alá!

Csak „ő” volt s nem lesz többé soha „senki”!

... Jó, jó! csak töprendjél egy eltemetett világ felett, nagyon soká nem fogsz töprengeni!

Gyarló emberi szív, rövid időn — újra fogsz szeretni!

Az égő kis gyertyák szálai a könnyek ezreiben törnek meg!

A lehullt sárga faleveleket az őszszél zörögve bömpölygeti a hantok között!

Imára zendül a kis kápolna harangja...

Mintha a lombok között suttogó szélle s a kápolna kis harangja folyton azt mondaná: Memento mori! Memento mori!...

Piaczi árak B.-Gyarmaton

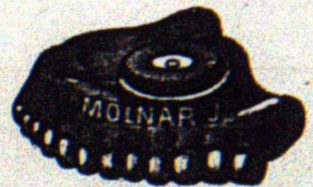
1885. évi október 26-án.

Egy méter máss	
Tisztabúza	6 frt 60 kr. — 6 frt 80 kr.
Róza	5 frt 80 kr. — 6 frt — kr.
Arpa	5 frt 80 kr. — 6 frt — kr.
Zab	6 frt 60 kr. — 7 frt — kr.
Kukoricza	5 frt 10 kr. —

Jegyzette: Székely L.

Felolva szerkesztő:

Horváth Danó.

Fogak

tisztogatására, plombírozására és műfogak készítésére amerikai rendszer szerint, továbbá odvas fogak és gyökerek gyors és fájdalom nélküli kihúzására vállalkozom.

Hölgyek részére külön műterem.

Molnár János.

fodrász és műfogász.

HIRDETÉSEK.

Haszonbéri hirdetmény.

Kiskorú Meskó Boldizsárnak az erdőtarcsai határban fekvő mintegy 285 holdattovó birtoka gazdasági épületekkel és a regále joggal együtt 1886 évi január 1-ől számított egymás után következő 3 évi időtartamra Halász Mózes gyám által Erdő-Tarcsán a faluházánál a f. évi december 1-én megtartandó árverésen haszonbérbe adatik.

Árverezni szándékozók az árverésen 500 frt bánatpénzzel ellátva jelenhetnek meg.

Felvilágosításokat ad egyéb tekintetben

Halász Mózes gyám Erdő-Tarcsán.

265—885. árvsz.

Árverési hirdetmény.

Losonc r. t. város árvaszéke részéről közhirrét tesztik, hogy néhai Juhász György és Kendera Teréz örökösai tulajdonát képező s a losonci 9-ik sz. tjkvben 1 soraz. 10 hrzi sz. a. felvett beltelek az azon épült 9-ik népsorszá. ház és mellék épületeiből álló ingatlanság hagyatéki örökösök kérelme folytán Losonc város közházánál a folyó 1885. évi november hó 19-ik napjának délutáni 3 óráján megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfog adatni.

Kikiáltási ár 5000 frt, azonban az ingatlan 6000 frton alul elnem adatik, leteendő bánatpénz a kikiáltási ár 10-száztólia azaz 500 frt.

A többi feltételek a városi jegyzői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Losonczon a városi árvaszékeknek 1885. évi októberhó 1-én tartott üléséből.

Kiadta:

Keozéry István, árvaszéki jegyző.

HIRDETMEYNY.

A balassa-gyarmati Népbanknál elzálogosított mindazon arany-, ezüstnemű nemkülönbön értékpapirokból álló zálog tárgyak, melyekért a kamat 1885. évi július hó 30-ig lefizetve nem lett 1885. évi november hó 5-én esetleg következő napokon mindenkor délután 2 órakor az intézet helyiségében nyilvános árverés mellett elfognak adatni.

Árverés alá kerülnek az alább jegyzett számú zálog tárgyak és pedig:

Zálog könyv lap-	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám
I. 2	2121	I. 152	6542	I. 235	1113	I. 310	7327	II. 88	9072	II. 155	3033	II. 231	7868	III. 7	3113
" 7	3029	" 157	3708	" 241	1897	II. 21	7809	" 91	11095	" 156	11401	" 239	9001	" 8	8764
" 28	10560	" 160	6333	" 243	11968	" 26	9091	" 94	6169	" 157	2390	" 242	9781	" 10	6556
" 49	11674	" 161	1264	" 245	10659	" 29	6111	" 95	12482	" 161	9660	" 243	5576	" 12	3826
" 50	10252	" 162	4676	" 251	4156	" 30	12320	" 96	35	" 162	7016	" 245	12238	" 17	4074
" 53	4323	" 164	9571	" 253	4926	" 32	10786	" 97	4538	" 163	8055	" 247	536	" 18	3608
" 56	8871	" 168	2805	" 255	3224	" 35	11699	" 101	3820	" 167	2895	" 250	8273	" 26	6753
" 58	806	" 170	10275	" 259	3878	" 38	4044	" 103	2897	" 169	11391	" 254	1846	" 29	15
" 60	7574	" 171	1212	" 261	4744	" 46	11474	" 106	3745	" 171	4082	" 255	8036	" 35	6896
" 64	8208	" 176	6697	" 263	5545	" 47	569	" 108	288	" 174	939	" 257	3361	" 36	10352
" 93	9322	" 183	7367	" 265	2726	" 51	11005	" 111	9704	" 175	8271	" 260	9852	" 38	10606
" 97	451	" 185	11086	" 267	907	" 57	10499	" 121	7971	" 176	5588	" 267	11244	" 53	6976
" 98	2429	" 195	8462	" 270	3535	" 59	7257	" 125	11570	" 182	52	" 269	5549	" 54	4665
" 105	11753	" 196	1983	" 276	11584	" 61	7456	" 126	11096	" 185	763	" 274	8978	" 59	3242
" 110	9899	" 199	3994	" 280	903	" 65	4455	" 127	742	" 186	3202	" 276	1420	" 60	3243
" 111	10623	" 203	4018	" 281	1194	" 67	6715	" 128	8845	" 206	2775	" 278	6372	" 62	3360
" 113	1046	" 208	11915	" 282	4401	" 68	492	" 129	11586	" 209	5661	" 283	7943	" 67	3576
" 121	11756	" 212	11871	" 289	10911	" 75	7381	" 132	6952	" 215	3773	" 289	6765	" 69	10460
" 127	7120	" 219	6186	" 291	914	" 76	11788	" 35	423	" 216	10463	" 291	631	" 70	9300
" 131	11486	" 221	3879	" 301	6801	" 77	463	" 138	511	" 218	5405	" 294	673	" 79	9273
" 139	8291	" 227	743	" 302	9443	" 78	2369	" 140	12513	" 219	6658	III. 1	8272	" 86	1940
" 147	6909	" 232	9490	" 304	5811	" 82	7110	" 152	8907	" 225	10324	" 3	3656	" 98	2528
" 148	3 51	" 234	11872	" 307	4049	" 83	5185	" 154	9780	" 227	9779	" 6	3362	" 103	2662

Kelt B.-Gyarmaton, 1885. október hó 21-én.

Reményfy József.

igazgató.